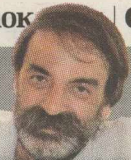

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Από τον
ΝΙΚΟ
ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟ

Νουθεσίες και παραινέσεις απευθύνουν στον λαό, παρακινούμενοι από την πολιτική ηγεσία, οι πνευματικοί ταγούς, που αφυπνίστηκαν όψιμα από τον λήθαργο της μακαριότητας, και τον καλούν να αναγνωρίσει τη θετική πλευρά της οικονομικής κρίσης και, μέσα από αυτήν, να αποκαλύψει τις πνευματικές και ηθικές εφεδρείες τις δυνάμεις εκείνες που θα τον απεργλωβίσουν και θα τον ελευθερώσουν από την απίστευτη περιπέτεια, η οποία έχει παραμορφώσει τον βίο και έχει δημιουργήσει ένα βαρύ κλίμα κατάθλιψης και αγωνίας.

Η κοινωνία πάντοτε είχε την ανάγκη του διαφορετικού λόγου και των συμβουλών του κόσμου του πνεύματος από τον οποίο ανέμενε, στις περιόδους ομαλότητας, την αντίδραση για τη φαύλη διαχείριση των κοινών, που οδήγησε στη χρεοκοπία. Επειδή όμως οι εμβριθείς στοχαστές και διανοούμενοι σιγούσαν ή συνέπλεαν με την πολιτική για λόγους συμφέροντος ή φόβου, ήταν επόμενο η οικονομική κρίση να πλήξει αρχές, αξίες και θεσμούς και να διαλύσει αμετάκλητα τη δομή της κοινωνίας.

Οι συμβουλές και οι νουθεσίες των καταξιωμένων και επιφανών εκπροσώπων του πνεύματος θα ήταν έγκαιρες και πολύτιμες για τη διάσωση της χώρας και του έθνους, εφόσον απευθύνονταν στην ιθύνουσα τάξη, η οποία είναι η κυρίως υπεύθυνη για την πνευματική και ηθική εξαχρείωση του λαού. Οι σπαραξικάρδιες κραυγές και εκκλήσεις περί αλληλεγγύης, φιλανθρωπίας και ανυστερόβουλης φροντίδας για το συμφέρον των αναξιοπαθουσών κοινωνικών ομάδων να απευθυνθούν από τους ανησυχούντες πνευματικούς πατέρες και ταγούς του έθνους προς την τάξη των πολιτικών, που κωφεύει πίσω από τα κινγκλιδώματα και τα ανθρωπάνα τείχη. Νέα πρότυπα, ήθη και νέες συμπεριφορές προβλήθησαν καθυποτάσσοντας κάθε έννοια συλλογικότητας και έκφρασης.

Με τον τρόπο αυτόν, σε κάθε σχέση της βιοτής «προεξοφλείται, εγκωμάζεται και εξιδανικεύεται κάποια ατομικευμένη ωφελιμιστική ιδιότητα» σημειώνει ο Κώστας Βεργόπουλος, «ενώ, από την άλλη πλευρά, το συμφέρον του συνόλου όχι μόνον αγνοείται, αλλ' επίσης διαβάλλεται ως αρχαϊσμός και εξωθείται στον εκπεσμό. Ομως, σήμερα πια ο εξατομικευμένος ωφελιμισμός δεν χρειάζεται θεωρητική ανασκευή: αρκεί ο έμπρακτος απολογισμός του. Η αόρατος χείρ των αγορών γίνεται τώρα ορατή διά γυμνού οφθαλμού όσο ποτέ άλλοτε, με συνέπεια όχι τη σταθεροποίηση, που επαγγελλόταν ο Ανταμ Σμθ, αλλά τη βαθιά και επιταχυνόμενη αποσάθρωση, αποδόμηση, συρρίκνωση τόσο των κοινωνικών όσο και των προσωπικών σχέσεων».

Οι διανοούμενοι και ο ρόλος τους

Οι συμβουλές του πνευματικού κόσμου θα ήταν πολύτιμες για τη διάσωση της χώρας, αν, αντί να απευθύνονται στον λαό, στόχευαν στην ιθύνουσα τάξη που ευθύνεται για την εξαχρείωση!

Κοινωνία που στερείται συνοχής και μνήμης, που στερείται ηγετικών μορφών των γραμμάτων και του πνεύματος, που καθοδηγούν και υποδεικνύουν, καθίσταται έρμαιο διασποράς τρόμου και φημών, που γίνονται ποτευτές δίχως να απαιτηθεί ιδιαίτερη προσπάθεια. Κάθε αναμικτή και ισχνή αντίρρηση ή αγανάκτηση, που θεωρείται ότι εναντιώνεται στις θρασύτατες κυβερνητικές αποφάσεις, εκλαμβάνεται ως μέγας κίνδυνος για το πολίτευμα, δεσποτικό κοινοβουλευτισμό και τη γενική εικόνα της χώρας. Μόνη εύκολη λύση είναι η αναζήτηση ευθύνης στις ανώνυμες ομάδες, που, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, κρύβονται πάντοτε πίσω από το προσωπείο του ασύλληπτου, του αόρατου εχθρού της τάξεως και της ηθικής.

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ
Κωνσταντίνος Χολέβας

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ
Φαήλος Κρανιδιώτης

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ
Σπύρος Λίτσας

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Σάββας Καλεντεριδής

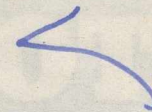
ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
Νίκος Παπουτσόπουλος

Ωστόσο και παρά τις διαβεβαιώσεις περί της ύπαρξης μικής μόνον, και δη, κομματικής ομάδας διαμαρτυρόμενων και αγανακτισμένων πολιτών, η ιθύνουσα τάξη λαμβάνει προληπτικά μέτρα προστασίας και τα ορθώνει μεγαλόπρεπα, επεταικά, για να μη λουδορηθεί και χλευαστεί η αναξιοτήτά της. Είναι πρόδηλο ότι η τάξη των πολιτικών δεν αντέχει στην κριτική και τη διαμαρτυρία, δεν ανέχεται τον διάλογο, την ανταλλαγή απόψεων για την εξομάλυνση διαφορών και την εξεύρεση κοινών αποδεκτών λύσεων. Η ευθύνη των λανθασμένων πολιτικών επιλογών αποδίδεται πάντοτε στον κυρίαρχο λαό, ο οποίος, μόνος υπεύθυνος για τα λάθη της πολιτικής του ηγεσίας, υποχρεώνεται να αίρει τα βάρη των δανείων για τη διάσωση της χώρας. Οι επιτυχίες όμως, τα δεδομένα και αξιόκονστα, δεν αποδίδονται ποτέ στην ορθή κρίση του εκλογικού σώματος, αλλά μόνο στις ευφρείς και σωτήριες δράσεις των πολιτικών ανδρών, των οποίων η φαυλότητα θεραπεύεται και ενισχύεται με τις κομματικές ζητωκραυγές, τα χειροκροτήματα και τις επευφημίες. Η δημοκρατία, όπως την αντιλαμβάνεται η ιθύνουσα τάξη, δεν υπομένει την αποδοκιμασία, αλλά καταφεύγει στα αστυνομικά μέτρα και στον έλεγχο, που ανακαλούν επονειδιστές στιγμές εποχών εξαιρετικά ανεπιθύμητων. Οι μέθοδοι καταστολής και η εκ των προτέρων αναιδής διαφήμισή τους υποχρεώνουν τις κοινωνικές

ομάδες να καταβυθίζονται στις απελπίσιες των αδιεξόδων. Η πολιτική τάξη, που συνεχίζει να αγνοεί την ουσία της διαμαρτυρίας και της αγανάκτησης αποτιμώντας μόνον το κόστος της υλικής ζημίας, με τον ίδιον ακριβώς τρόπο είχε αγνοήσει και απαξιώσει κάθε άλλη πνευματική και ηθική αξία, καθοδηγώντας τον άκριτο και απαίδευτο λαό στην ευδαιμονία, στην κατανάλωση και στον εύκολο πλουτισμό. Η φθορά και η απώλεια της ιδιωτικής περιουσίας, η απώλεια εργασίας και αξιοπρεπούς διαβίωσης, η άγρια φορολογία, η εξαθλίωση μισθών και συντάξεων που προκαλείται από τους εφαρμοστικούς νόμους των Μνημονίων δεν διώκονται. Αντιθέτως, με ευτελή προσχήματα και δικαιολογίες, διώκονται και ποινικοποιούνται η διαμαρτυρία και η εκδήλωση οργής και αγανάκτησης. Η ιθύνουσα τάξη αποφασίζει και διατάσσει την απαγόρευση κυκλοφορίας προκειμένου να ψηφίσει τους μνημονιακούς όρους επιβίωσης των πολιτών και να δεχθεί τα εύσημα των πιστωτών, κατά τις εορταστικές εκδηλώσεις.

Η αδυναμία των πολιτικών να ανταποκριθούν στις συνεχώς αυξανόμενες απαιτήσεις των καιρών υποχρέωσε στην επιστροφή των κρατικοδίαιτων εκπροσώπων του πνευματικού κόσμου της χώρας, οι οποίοι καρκινωβατούν έρποντας στις παρυφές των εξεδρών της εξουσίας. Πολιτικός λόγος κενός και στείρος, που εμπλουτίζεται με ανέξοδα παραληρήματα στα κράσπεδα των προεκλογικών υποσχέσεων, αναζητά βακτηρία από την πνευματική ηγεσία στην προσπάθεια επανασύνδεσης του λαού με τις ηθικές και εθνικές αξίες, οι οποίες περιφρονήθηκαν και θεωρήθηκαν αναχρονιστικές στα έτη της ευμάρειας, της υλικής ευημερίας.

Ο λαός δεν έχει την ανάγκη περαιτέρω αυτοκριτικής. Χρέος του πνευματικού κόσμου της χώρας, εφόσον έχει επίγνωση της αποστολής του, είναι να διδάξει την αρετή αυτή στην πολιτική τάξη. «Το κίνημα της 3ης Σεπτεμβρίου 1843», γράφει ο Γιάννης Βλαχογιάννης, «το είχε μυριστεί η κυβέρνηση κι είχε λάβει κάποια μέτρα άταχτα κι όχι σοβαρά. Ο υπουργός των Στρατιωτικών Α. Βλαχόπουλος παράγγελλε στο παλάτι: "Οι επαναστάτες είναι στην καπάντζα (φάκα) και να κοιμηθεί ο Βασιλέας ήσυχος". Ο Χρηστίδης, των Εσωτερικών, το ίδιο evening βράδυ έλεγε, μαθαίνοντας πως θα ξεσπάσει το κούνημα: "Με δέκα σταυρούς (παράσημα), πέντε προβιβασμούς και λίγα κεφάλια κομμένα όλα θα ησυχάσουν". Ο ίδιος μάλιστα, άμα κατάφερε το βράδυ εκείνο, μαζί με τον άλλον υπουργό Γ. Ράλλη, να υπογράψει ο βασιλέας του χρεωλύτρου την πληρωμή για το δάνειο των Δυνάμεων, κατέβαινε τη σκάλα του Παλατιού πηδηχτός: "Ας σάλεψη τώρα ο ποντικός την ουράν του!" φώναζε στον δρόμο».

Τα ύπουλα τα λόγια του Παπαδήμου

Ο κύριος Λουκάς προαναγγέλλει και Μνημόνιο διαρκείας

ΜΝΗΜΟΝΙΟ μακράς διάρκειας για την Ελλάδα προαναγγέλλει με συνέντευξή του στην ιταλική εφημερίδα «Il Sole 24 Ore» ο πρωθυπουργός Λουκάς Παπαδήμος, ο οποίος προβλέπει διατήρηση της ανεργίας σε υψηλά επίπεδα. Αναφορικά με την ανάκαμψη της οικονομίας την τοποθετεί μετά την παρέλευση εννεαμήνου και υπογραμμίζει ότι στο μεταξύ είναι σημαντικό να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή. Στην ερώτηση του δημοσιογράφου αν θα καταστεί αναγκαίο ένα τρίτο πρόγραμμα προσαρμογής, ο ίδιος αναφέρει επί λέξει τα ακόλουθα: «Η Ελλάδα θα κάνει ό,τι είναι δυνατό για να μην καταστεί αναγκαίο ένα τρίτο πρόγραμμα προσαρμογής. Αυτό θα εξαρτηθεί από τον ρυθμό και την αποτελεσματικότητα εφαρμογής του παρόντος προγράμματος. Η Ελλάδα, όμως, μπορεί να μην έχει πρόσβαση στις αγορές αν δεν υιοθετηθούν όλα τα μέτρα. Είναι δύσκολο να προβλέψουμε τις προσδοκίες και τις συνθήκες των αγορών το 2015. Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι μπορεί να χρειαστεί κάποια μορφή οικονομικής στήριξης, αλλά πρέπει να εργαστούμε σκληρά για να αποφύγουμε αυτό το γεγονός».

Ο πρωθυπουργός παραδέχεται ότι «πολλοί πολίτες υποφέρουν από τη μείωση των εισοδημάτων και την αύξηση της ανεργίας», αλλά το αντιπαρέχεται υποσχόμενος μελλοντική ανάπτυξη. Υπόσχεται μάλιστα ότι στο τέλος του 2013 η Ελλάδα θα έχει επανακτήσει το 100% της ανταγωνιστικότητάς της, που έχασε κατά την περασμένη δεκαετία μετά την είσοδο στην ευρωζώνη.

Εξαιτίας της φτωχοποίησης

Ως σήμερα, όπως λέει ο ίδιος, έχει ανακτηθεί το 50% της ανταγωνιστικότητας με βάση την αντίστοιχη μείωση του μοναδιαίου κόστους εργασίας. Αυτό οφείλεται, όπως εξηγεί, στην εσωτερική υποτίμηση, δηλαδή στη φτωχοποίηση ενός μεγάλου μέρους της κοινωνίας.

Αποφεύγει να πει στιδήποτε για την ανοχή (που συνεχίζεται) του πολιτικού συστήματος στη φοροδιαφυγή που γίνεται από συγκεκριμένες ομάδες, αρκούμενος στα γενικά περί συμπεριφορών που αλλάζουν κ.λπ.

Ο ίδιος τονίζει ότι οι καθυστερήσεις και η αναποτελεσματικότητα του προηγούμενου διαστήματος συνέβαλαν στην επιδείνωση της ύφεσης, ενώ αξιολογεί θετικά «την τεχνική βοήθεια που παρέχεται από τους Ευρωπαίους εταίρους» στην επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων.

Όταν ερωτάται αν ασκεί κριτική στην τρόικα ως προς την εφαρμογή της σφιχτής δημοσιονομικής πολιτικής, διευκρινίζει ότι «δεν ασκώ κριτική σε κανέναν ξεχωριστά». Σε ερώτηση για πιθανολογούμενη έξοδο από το ευρώ ο Λουκάς Παπαδήμος αναφέρει μεταξύ άλλων: «Πάνω από το 70% των Ελλήνων συνεχίζει να στηρίζει τη συμμετοχή στη ζώνη του ευρώ. Καταλαβαίνουν ότι, παρά τις θυσίες, τα μακροπρόθεσμα οφέλη είναι μεγαλύτερα από το άμεσο κόστος. Οποιοσδήποτε προτείνει την έξοδο από το ευρώ υποστηρίζει ότι ένα νέο νόμισμα, υποτιμημένο, θα βελτιώνει γρήγορα την ανταγωνιστικότητα της χώρας».

Στην πραγματικότητα οι συνέπειες θα ήταν ολέθριες. Η επιστροφή στη δραχμή θα προκαλούσε υψηλό πληθωρισμό, αστάθεια της ισοτιμίας και μια απώλεια της πραγματικής αξίας των τραπεζικών καταθέσεων. Ο ελληνικός λαός το καταλαβαίνει».

Ρεπορτάζ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ

dimokratia@dimokratianews.gr

Τον επερχόμενο όλεθρο στον οποίο οδηγεί (εν τέλει ο ίδιος) τη χώρα περιέγραψε χθες από τη Βουλή ο Λουκάς Παπαδήμος, προαναγγέλλοντας λιτότητα, νέα αύξηση της ύφεσης και της ανεργίας, αλλά και μέτρα ύψους 12 δισ. ευρώ. Κι αν, κατά τα λεγόμενά του, τα αντέξουμε όλα αυτά, ίσως κάποτε δούμε άσπρη μέρα.

Η τακτική της κατατρομοκράτησης των πολιτών με αναφορές σε ατελείωτα μέτρα, σε συνδυασμό με τις δηλώσεις του και περί νέου Μνημονίου, δεν θεωρείται πάντως άσχετη με τα πολιτικώς ύπουλα σχέδια του κ. Παπαδήμου να παραμείνει πρωθυπουργός και μετά τις εκλογές. Ο κ. Παπαδήμος φέρεται να πιστεύει ότι η περιγραφή ενός τέτοιου εφιαλτικού τοπίου θα κάνει δυσκολότερη την προσπάθεια της Ν.Δ. να εξασφαλίσει αυτοδυναμία και ως εκ τούτου αυξάνονται οι πιθανότητες να συνεχίσει ο ίδιος το «σωτήριο» έργο του.

Απαντώντας στις επίκαιρες ερωτήσεις του Αλέξη Τσίπρα και του Γιώργου Καρατζαφέρη στη Βουλή περιέγραψε, συγκεκριμένα, το άμεσο μέλλον με μελανά χρώματα και άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο για νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, πετώντας όμως το μπαλάκι στην επόμενη κυβέρνηση. «Αυτό είναι κάτι που θα το αποφασίσει η επόμενη κυβέρνηση. Είναι επιδίωξη να μην υπάρξουν. Αλλά δεν μπορεί να υπάρξει δέσμευση» είπε χαρακτηριστικά.

Κι ενώ όλους τους προηγούμενους μήνες ο κ. Παπαδήμος και ο κ. Βενιζέλος θριαμβολογούσαν για το PSI και τη σωτηρία της χώρας, χθες ο πρωθυπουργός, όχι απλά χαμήλωσε τους τόνους, αλλά προδιέγραψε... μαυρίλα: «Είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς το μέλλον, αλλά όλες οι εκτιμήσεις και προβλέψεις που έχουν γίνει οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το 2012 θα συνεχιστεί η ύφεση και πιθανόν να αυξηθεί το ποσοστό ανεργίας και ότι η πραγματική οικονομία θα παραμείνει αδύνατη και στο μεγαλύτερο μέρος του 2013».

Βόμβα 12 δισ. ευρώ

Ο κ. Παπαδήμος είπε μάλιστα ότι η κυβέρνησή του, προτού φύγει, θα αφήσει στην επόμενη κυβέρνηση παρακαταθήκη τις προτάσεις της για νέα μέτρα εξοικονόμησης 12 δισ. ευρώ (!) από τις δημόσιες δαπάνες. Απαντώντας μάλιστα στις επικρίσεις του κ. Τσίπρα ότι τα μέτρα που λαμβάνονται είναι μάταια και δεν έχουν κανένα δημοσιονομικό όφελος, είπε ότι «θα φανούν σε βάθος χρόνου».

Αίσθηση, ωστόσο, προκάλεσε το γεγονός ότι ο κ. Παπαδήμος άφησε ανοιχτό το σενάριο ακόμα και της εξόδου από το ευρώ. «Οι δηλώσεις Μέρκελ, Σόιμπλε και Τόμσεν για έξοδο από το ευρώ ξεθεμελιώνουν την επιχειρηματολογία της ελληνικής κυβέρνη-

Τρομοκρατεί με άγρια λιτότητα έτσι ώστε να υπονομεύσει την αυτοδυναμία Σαμαρά για να μείνει πρωθυπουργός

σης» είπε ο κ. Τσίπρας, με τον πρωθυπουργό να απαντά μεν ότι «αυτά είναι αρνητικά σενάρια που δεν αντιστοιχούν στο κεντρικό σενάριο, αλλά μπορεί να προκύψουν εάν δεν εφαρμοστεί το πρόγραμμα».

Ακούγοντας πάντως τον Γ. Καρατζαφέρη να μιλάει για ανήθικη πρακτική του διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος Γ. Προβόπουλου, ο οποίος επένδυσε τα διαθέσι-

μα πανεπιστημίων και ταμείων σε ομόλογα τα οποία «κουρεύτηκαν» αμέσως μετά, ο κ. Παπαδήμος προσέφερε κάλυψη στον κ. Προβόπουλο, λέγοντας ότι οι καταγγελίες ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου στηρίζονται σε εσφαλμένες παραδοχές και πληροφορίες, καθώς οι τοποθετήσεις αυτές έγιναν με τη βούληση των φορέων και όχι εν αγνοία τους.

Κάλυψη όμως παρείχε και στον Γ. Μπαμπινιώτη στην κόντρα του με την Άννα Διαμαντοπούλου, λέγοντας ότι ο νόμος αυτός δεν έχει εφαρμοστεί στην πράξη. «Προκύπτει ότι υπάρχουν κάποια προβλήματα και είναι σκόπιμο να εξετάσουμε με προσοχή με ποιον τρόπο μπορούν να γίνουν κάποιες βελτιώσεις. Η πρόταση του Μπαμπινιώτη είναι να δημιουργηθεί μια ομάδα εργασίας που μέχρι τα μέσα Μαΐου να εξετάσει τους λόγους για τους οποίους δεν έχει εφαρμοστεί ο νόμος» είπε.

▲ Ο Λουκάς Παπαδήμος χειροκροτεί χθες στη Βουλή στην Ωρα του Πρωθυπουργού